

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krome, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravnitvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmote ljubil!

„Kmečki stan, srečen stan!“

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 2.50 za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 8. marca 1914.

XV. letnik.

Mi smo vojaki korenjaki . . .

Nekateri ljudje, ki imajo še kaj zmisla za vsakdanje malenkosti, spominjajo se domačih raz, s katerimi se je pred par leti pri tretji nizi druge sobe celjskega „narodnega doma“ imenovano „narodno stranko“ skrpucalo. Tili so to veseli časi. Končali pa so žalostno. Kajti „duševni otac“ te papirnate stranke Voslav Spindler prevzel je raje neko agenturo in je pustil politiko drugim . . . Bog se usmili, „narodna“ stranka je bila slamnati ogenj; dr. Kukovec je do danes zamàn pihal v kupk pepela . . .

Ali stoji Presenečena javnost doživlja ravno nekako regeneracijo te mrtvo rojene „narodne stranke.“ To pa moramo kot vestni krosti, ki še niso pozabili veselih predpustnih nevoj, ad notam vzeti. Degeneracija — parnj: regeneracija — smo hoteli reči. Po do-kače povedano: slavno omizje, iz celjskega „na- dnega doma“, ki se po Spindlerjevi pesniški utaziji imenuje „narodna stranka“, se hoče še krat blamirati . . .

Strar je namreč ta-le: V Celju eksistira ki „Narodni list“, ki hoče zdaj nakrat jav- sti dokazati, da je v resnici velepotrben. li se nam, da je najnovejši „spiritus rector“ ga počenjanja neki ptujski advokat. Škoda ožaka, da se tako grozno moti! . . . Zadnje evilke celjskega „Narodnega lista“ se je z redno strastjo ravno v ptujskem okraju širilo. aki živi duši v okraju doposlalo se je ta list, katerem so natiskali par „senzacijskih“ po- čil, ki dišijo prav neprijetno po advokatski klami. Vkljub naši splošno priznani ljubeznj- sti se nam v istini ne zdi vredno, reagirati vsehino teh člankov, čeprav bi lahko z ne- rjetno zanimivim gradivom odgovarjali. Ali izgubljeni procesi niso izgubljene bitke! lošno znano je, da nezmožnost „narodne anke“ ni samo historična, marveč tudi simp- natična. In v tem leži vsa interesantnost te e zadeve. Slavni „narodnjakarji“ so imeli pkelto veliko priložnosti, da bi si napram svo- j nasprotnikom pozicije utrdili. Imeli so Sa- jsko dolino in nekatere sosedne okraje tako koč v žepu; dva dobra politikujoča kaplana bila zadostovala, da se to „posest“ obdrža; a tako zvana „inteligenca“, združena v don- otovski „narodni stranki“, pa ni imela niti iko eneržije in zmožnosti, da bi svoje z našo močjo pridobljene mandate obdržala. Edino in vj zaradi svoje indolence izgubila je „narodna anka“ vse svoje postojanke; pomagala je k

temu porazu k večjem še njena naravnost ne- dosegljiva nadoslednost.

Na ta način je bila tako kričeče naznanjena „narodna stranka“ iz Savinjske doline „vun vržena“, tako vun vržena, kakor se meče go- stobesedne in nadležne čifatske agente črez stopnice . . .

Pa kaj bi se jezili, — bankerotna „narodna stranka“ s svojim „Narodnim Listom“ ne bode prav nikomur škodovala, — k večjemu tistim nesrečnim posojilnicam, katere ji sedajo še danes na lim in zapravljajo svoje krajcarčke za mrtvo rojene „narodne“ časopise . . . Ako bi se celjsko omizje, imenovano „narodna stranka“, v istini kapricirajo na ptujski okraj za taborišče svojih blamaž, bil nam bi ta boj neprijeten, kajti na četo političnih otročajev, ki se „igrajo vojake“, ne bode nikdo štrapele streljal . . . Menda nas bodejo gotovi gospodje razumeli?! Saj posebno težko ni to razumeti . . . Najno- vejši voditelji „narodnjakarjev“ pojejo sicer prav glasno:

»Mi smo vojaki-korenjaki,
Kako nas gledajo ljudje,
Pa pravijo, da smo junaki,
Ki še nikogar ne boje« . . .

Ali ljudstvo, — pa tudi mi! — ve prav dobro, da bi morala ta klavrna gospoda zapeti:

»Papirnat so naše čake,
In puške naše iz lesa« . . .

Takih vojakov se pač nikdo ne boji!

Politični pregled.

Atentat na škofa v Debreczinu. Pred kratkim se je zgodila v uradu škofovega zastopnika novoosnovane grško-katoliške škofije v Debreczinu, vikarja Jackzovicca eksplozija, ki je vikarja in tajnika Slepkovszkega raztrgala na kose. V neki sosednji sobi se je nahajal škof Štefan Miklossy, ki pa ni bil nič ranjen, dočim je bil odvetnik Csath težko poškodovan. Vsi zidovi urada so se podrli in cela hiša je močno poškodovana. Eksplozija je povzročila v hiši tako paniko, da je vse zbežalo na cesto. Zračni pritisk je zdro- bil tudi vse šipe sosednih hiš in opeka je ranila več ljudi na cesti. Tudi v pritličju in v meza- nino so se podrle stene, v drugem nadstropju pa je začelo goret. Ubityh je bilo pet oseb, spoznati pa sta bili samo dve trupli in sicer truplo škofovega sluga in njegove žene. Težko ranjenih pa je mnogo oseb. Hčerka škofovega vikarja je zblaznela, ko je videla razmesarjeno

truplo svojega očeta. Preiskava je dognala, da je dobil škof usodnega dne iz Černovic neki paket, ki je eksplodiral. Policia domneva, da je bil v paketu ekrasit. Paket je bil že v soboto prej aviziran ter ima pismo, kjer se naznanja pošiljatev, podpis: Ana Kovacs, Černovice. V tem pismu pravi, da bo poslala škofa 100 K, ki jih naj porabi za cerkev ali pa za reveže, poleg tega pa naznanja, da bo poslala še pozlačen svetilnik in dragoceno preprogo.

Panamski prekop. Predsednik Wilson je iz- javil, da bo odprt Panamski prekop že pred 1. januarjem 1915 in sicer začetkom letošnje jeseni. Zaradi tega bo že v prihodnjem zasedanju kon- gresa odpravljena klavzula glede oprostive kan- alskih pristojbin za obrežne parnike.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. Pred kratkim je umrl tukajšnji posestnik in vinski mešetar gosp. Blaž Podhostnik, daleč na okrog poznan in sloveč vzor-mož, kot poštenjak. Pokojni se je udeležil vojske dvakrat, posebno pa l. 1866 pri Kraljevem Gradcu. Bil je zelo mirnega ter na- prednega mišljenja, a tudi dober kristjan. Mož bil je naročnik našega lista že celih 14 let, zvest pristaš ob naši strani. Čeprav ni bilo nek- terim častitim všeč. On se ni ustrašil nobenega zavidneža. Želimo več tacih pridnih mož jeklene korenine. Povdarjamo še posebno, da je marsi- katero svoto v Barbarško faro spravil kot vinski mešetar. Kako ga je ljudstvo čislalo, se je vi- delo pri pogrebu, ki se ga je prav lepo število udeležilo. Dragega nam ranjkega ohranimo v neizbrisnem spominu. Njemu pa svetila nebeška luč! In obitelji gospoda Blaža Podhostnik pa izrekano iskreno sočutje!

Pivola. (Občinske volitve). Torej imeli smo jih, naše slovite občinske volitve, dne 26. februarju. Naša stranka je propadla in sicer s 5 glasovi v III. z enim glasom v II. in enim glasom v I. vol. oddelku. Kako je to prišlo? Žal Bog, da je od naših nekaj beguncev, nekaj strahopetnežev, nekaj mehkužcev, ki se zažu- ganega peklenkega pekla ustraše in zbojijo, ter se prorokovanih nebeških sladkosti nadjajo. Bog jim naj odpusti figamoštvo! A večja krivda leži pri volitvah samih. Kaplani in njih podrepniki so neznanoko agitrali. Noč in dan so bili na nogah in tudi marsikaterega privrženca so pri- dobili. Že volilni listi so bili na „dva“ sistema sestavljeni — vgodno za njihovo in prezirajoče za našo stran. In volitev sama? Eden naših je hotel voliti s pooblastilom — niso dovolili, če-

KAJ JE PRALNA VESELICA?

To je tisti veseli dan, kadar se snaži perilo s Schichtovim milom, znamka "Jelen". Perilo postaja očividno čisto. V kratkem času, med prepevanjem in smehom, je izvršeno vse delo. V vsakem kosu Schichtovega mila je skrit palček, ki skrbi za to, da perici ni treba toliko drgati. Perilo ostane vsled tega dolgo časa kot novo in se ne razirga tako hitro, kakor če se pere z navadnim milom, katerega pralna moč se mora nadomestiti s silnejšim obdelovanjem perila.

